

Medlem fremkom med sine Udtalelser, var det besluttet fra Ministeriets Side at sende Sagen til denne Kommission og bede den tage den under nøje og alvorlig Overvejelse.

Jeg kommer derefter til at berøre et Spørgsmaal, som blev fremdraget af det ærede Medlem for Silkeborg, som jo beklagede sig meget over, at et Par jydsk Landboforeninger i Aar ikke havde faaet noget Tilskud til deres Dyrskue. Det forholder sig jo saaledes med Hensyn til denne Sag, at i Marts Maaned skal der indsendes Andragender til Ministeriet fra de Landboforeninger, der ønske at faa Tilskud til deres Dyrskuer, som de agte at afholde i Løbet af Sommeren. Men der var ikke indsendt noget Andragende fra vedkommende Landboforening, nemlig Hadsherred Landboforening; der er ikke indsendt noget Andragende fra den i Marts Maaned, og det indrømmer Foreningen selv. Sagen er jo, at, før det ærede Medlem for Silkeborg omtalte dette Spørgsmaal, havde det ærede Medlem her ved min venstre Side, det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn), privat omtalt det til mig og beklaget sig over, at en Landboforening i hans Valgkreds var kommen saa uheldig af Sted, som Tilfældet var. Altsaa Landboforeningen har ikke indsendt noget Andragende i Marts Maaned; det har den selv erkendt, det har Formanden selv erkendt. Men saa paa staas der, at Formanden i Efteraaret — altsaa i Fjor Efteraar — samtidig med, at han indsendte Beretning om det da afholdte Dyrskue, havde indsendt et Andragende om Tilskud til Dyrskuet det næste Aar. Hvis nu dette var rigtigt, kunde man jo sige: Ja, det er forkert at gøre det, men saa havde han jo dog indsendt sit Andragende. Men i Landbrugsministeriet hævdes det bestemt, at der heller ikke den Gang er kommet noget Andragende. Nu vil jeg for øvrigt ogsaa tilføje, at det forekommer mig at være urigtigt af en Landboforeningsformand at sende et Andragende om Tilskud til Dyrskue sammen med andre Sager og sende det et halvt Aar, før Andragendet skal indgives. Det forekommer mig, at det er en meget urigtig Fremgangsmaade at benytte. Jeg kan derfor paa ingen Maade erkende, at der ligger nogen Skyld hos Ministeriet med Hensyn til denne Sag. Det er selvfølgelig meget kedeligt for vedkommende Foreninger, at de ikke faa noget Statstilskud til deres Dyrskuer; det er jo et ret betydeligt Tab, hvorom det her drejer sig. Men

hvis det kan være nogen Trøst for ham, kan jeg sige, at det er noget, som ogsaa er sket tidligere med andre Landboforeninger, og af Skade bliver man klog. Jeg haaber, at dette her maa lære Landboforeningernes Formænd, at naar det gælder saa store Sager, saa vigtige Spørgsmaal, som det jo dog er, om en Forening skal have 1,5—1,600 Kr. eller ej, saa bør de være mere sikre i deres Optræden; de maa sørge for, at Brevene ikke blive kastede væk eller blive borte under Vejs; de maa have Bevis for, at de virkelig have indsendt deres Ansøgning; og det kunde de jo faa ved at ofre 24 Øre — ja nu er det maaske lidt mere efter den ny Postlov — paa et anbefalet Brev. Jeg ser altsaa ikke, at der er noget at gøre ved denne Sag. Kun skal jeg tilføje, at, for saa vidt der skulde blive betalt Penge tilbage — det sker jo dog — af de Beløb, som ere uddelte til Landboforeningerne, saa ville disse to Landboforeninger jo kunne faa det Beløb, som bliver til Raadighed. Ellers er der ikke noget at gøre derved.

Det ærede Medlem for Herning (R. Nielsen) omtalte forleden Dag Jydsk Husmandsforening og henstillede, om der ikke kunde ydes noget større Tilskud til denne Forening. Der foreligger jo, som det jo ogsaa blev oplyst af det ærede Medlem, Andragende fra Foreningen om et Tilskud paa 10,000 Kr. Jeg skal om dette Spørgsmaal sige, at jeg erkender, at denne Forening har gjort et særdeles godt og særdeles fortrinligt Arbejde, og at der derfor sikkert ogsaa er Grund til at yde den noget større Støtte end hidtil. Men det forekommer mig, at det saadan lige med eet Slag at gaa op fra 4,000 til 10,000 Kr. er et lidt vel stort Spring. Jeg skal imidlertid tænke saa velvillig over denne Sag, som jeg kan. — Der er jo for øvrigt ogsaa en anden Bevilling paa Finansloven, som jeg muligvis vil komme og bede Rigsdagen om at forhøje; det er den Bevilling paa 3,000 Kr., der er opført som ekstraordinært Tilskud til Husmandsforeningerne. Som det vil erindres, blev denne Bevilling første Gang optagen paa Finansloven for indeværende Aar, saa det er første Gang, at vi have den, og jeg tror, at der gennem Husmandsforeningerne er gjort et ret dygtigt Arbejde og et Arbejde, som fortjener Paaskønnelse. Jeg har dog ikke, da Finansloven blev udarbejdet, kunnet foreslaa noget større Beløb, end Tilfældet var, fordi jeg anser det for rigtigst at afvente Indberetninger fra Husmandsforeningerne for